

ECHO ZE WZGÓRZA
BŁ. MARII PASTERKI

nr 249

czerwiec 2022/6

Serce Jezusa - odwieczne upragnienie świata

Panie, pragnienia ludzkich serc, Ty zaspokoisz sam... - śpiewamy w znanej pieśni religijnej. Każdy z nas czegoś pragnie. Nasze pragnienia czynią sensowną naszą wolność, stają się ważnym źródłem motywacji do działania i są koniecznym warunkiem rozwoju każdego człowieka. Pragnienia możemy nazwać lustrem natury człowieka, odbiciem jego aktualnej sytuacji życiowej i wyznacznikiem stopnia osiągniętej dojrzałości. Istnieją jednak różne pragnienia: błogosławione i toksyczne, mądre i naiwne, powierzchowne i sięgające sensu istnienia człowieka. Zagrozeniem w sferze pragnień jest zatem nie tylko ich brak, ale także zawężenie lub zniekształcenie pragnień. Warto zatem zastanowić się głębiej nad istotą własnych pragnień, ich sensem i znaczeniem dla naszego rozwoju oraz dostrzec ich związek z naszym zachowaniem, działaniem i dążeniami. Czy pośród tych dążeń jest pragnienie naszego zjednoczenia z Najświętszym Sercem Jezusa i zbawienia?

Pragnienia ludzkiej natury według nauki

Na pytanie: czego my jako ludzie pragniemy najbardziej próbowali odpowiedzieć najwięksi myśliciele wielu epok. Dla Platona najistotniejszymi motywami w życiu człowieka są *sprawiedliwość i dobro*. Darwin podkreśla znaczenie potrzeb *przetrwania i reprodukcji*. Freud uważa za podstawowe u ludzi zaspokojenie *seksu* i potrzeby *agresji*. Carl Jung za największą potrzebę ludzką uznaje *wolę istnienia*, natomiast behawiorysta Edward Thondike *unikanie cierpienia i dążenie do przyjemności*. Abraham Maslow, autor słynnej Piramidy Potrzeb odkrył, że po zaspokojeniu *potrzeb podstawowych* jak sen, oddychanie, człowiek *aktywizuje się* do poszukiwań na wyższym poziomie pragnień, których szczytem jest *samorealizacja*. Amerykański psycholog i naukowiec prof. Steven Reiss na podstawie wieloletnich badań tysięcy osób z różnych krajów i kontynentów opracował kwestionariusz o nazwie: *Profil Podstawowych Celów i Ukierunkowania Motywacyjnego Reissa*. W swoim kwestionariuszu prof. Reiss wyróżnił 16 podstawowych pragnień człowieka i stwierdził, że choć u każdego z ludzi występują one w różnym stopniu, decydują o motywach ich postępowania. Pragnienia człowieka mogą też być skutecznym narzędziem przewidywania zachowań ludzi w wielu sytuacjach oraz pomocą we wskazaniu drogi do osiągnięcia indywidualnych celów i samorealizacji.

Bóg sensem i celem życia człowieka

Nad sensem i celem dążeń ludzi zastanawiali się również inni mędracy i uczeni, świeccy i duchowni. Przedstawicielem Kościoła w tej tematyce jest Ks. płk dr Kazimierz Tuszyński. *W nauczaniu Kościoła Rzymsko-Katolickiego* twierdzi Ks. Tuszyński – *należy zadać sobie pytanie: W jakim celu Bóg stworzył człowieka? I choć* – jak mówi Ks. Tuszyński - *potrafi na nie odpowiedzieć prawie każde chrześcijańskie dziecko, jednak istnieje wiele niebezpiecznych błędów w tej kwestii.* Według nauki chrześcijańskiej opartej o Pismo św., człowiek jest najwyższym stworzeniem na ziemi i nie ma w tym świecie doczesnym niczego, co by człowieka przewyższało godnością, a nawet mogło mu w niej dorównać. Taki stan rzeczy istnieje z dwóch powodów. Pierwsza przyczyna jest *przyrodzona*, wynika z samej natury człowieka. Człowiek jest najwyższą istotą na ziemi dlatego, że ma duszę duchową i nieśmiertelną. Drugą przyczyną, jest fakt, że *Stwórca w nieskończonym swoim miłosierdziu powołał go do czegoś zupełnie niepojętego i niewyobrażalnego do przyjaźni z samym Sobą.* Oto słowa Jezusa Chrystusa: *Odtąd nie będę was nazywał sługami, ale przyjaciółmi moimi (J15,15).* Ks. Tuszyński dodaje: *W istocie samej: łaska, na której opiera się ta przyjaźń z Bogiem, jest niczym innym jak podniesieniem człowieka na Boską wyżynę.* Człowiek obdarzony duszą nieśmiertelną, powołany do przyjaźni z Bogiem, został odkupiony przez mękę i śmierć Syna Bożego Jezusa Chrystusa. *Czy zdołasz się oprzeć takiej miłości?* - pyta Bł. Maria Pasterka – *Boleść Jego Rany, Krew Jego Serca przelana i śmierć na Krzyżu – wszystko woła do ciebie: Patrz, jak cię umiłowalem (Perły dla dziewczeczki).* Wszystko więc, co istnieje poza człowiekiem na świecie, jest dla niego, nie na odwrót. Stąd wypływa niezaprzeczalne stwierdzenie, że każdy, kto chce z człowieka czynić narzędzie do czegoś innego, każdy, kto człowieka używa do jakiegoś ziemskiego celu innego niż sam człowiek, łamie podstawowe i oczywiste prawa ludzkiej istoty.

Pragnienie nieskończoności

Ważną cechą naszej duszy nieśmiertelnej jest pragnienie nieskończoności. Mimo, iż ze zwierzętami łączy każdego z ludzi wspólna cielesna natura i jest on ograniczony w swoich pragnieniach i potrzebach, to jednak dzięki jego potrzebom duchowym albo nawet materialnym, ale związanym z duchem, widzimy, że człowiek potrafi, a nawet *musi* pragnąć *bez granic i bez końca.* Znanym przykładem tej nieskończoności ludzkiego pragnienia jest chciwość, która nie da się niczym zaspokoić i zawsze pożąda coraz więcej dóbr. Inny przykład stanowi żądza panowania i władzy. Ta cecha nieskończoności naszych pragnień – na ziemi właściwa tylko człowiekowi – może być nazwana otwartością duszy ludzkiej na nieskończoność. Oznacza ona, że człowieka nie może zaspokoić żadna rzecz skończona: materialna czy ziemska. Człowiek przez swoje nienasycenie duchowe nieustannie udowadnia, że Bóg go stworzył na swoje podobieństwo. Jeśli człowiek dąży do tego upodobnienia się do Stwórcy w ramach Dekalogu, a także w granicach prawidłowo uformowanego sumienia, staje się on wówczas wielkim autorytetem dla innych tutaj na ziemi. Przykładem takiego życia są np. św. Franciszek z Asyżu, św. Brat Albert Chmielowski, św. Jan Paweł II i wielu innych. Do takiej postawy świętości zaprasza również Błogosławiona Maria Karłowska: *Żyć będzie sprawiedliwy – już nie sam – ale Bóg z nim – i on w Bogu, w Sercu Boga utajony! - Podobnie jak żelazo w ogniu rozpalone samo staje się ogniem, tak święci w Bogu żyjąc – sami się stają jakoby Bogiem! (Św. Marii Magdaleny miłość i pokuta)* Natomiast jeśli człowiek dąży do wielkości i znaczenia w świecie, ale bez przestrzegania Dekalogu i posłuchu prawego sumienia staje się ucieleśnieniem inteligentnego zła zagrażającego śmiertelnie innym i jemu samemu.

Obecnie istnieje moda na inteligentne poniżanie tego co chrześcijańskie, szydzenie pośrednie i bezpośrednie z samego Boga i Jego Przykazań. Owoce tego stylu kultury życia już są wydawane: strach, demoralizacja, narkomania, terroryzm, brak poszanowania życia ludzkiego itp.

Serce Jezusa jedynym celem pragnień ludzkich

Dlaczego jedynie Bóg może być prawdziwym celem życia człowieka? - Ponieważ tylko Bóg jeden jest nieskończony i tylko On sam może zaspokoić nieskończony głód ludzkiego ducha. *Stworzyłeś nas dla siebie* – pisze jeden z największych myślicieli chrześcijańskich św. Augustyn – *i niespokojne jest serce nasze, póki nie spocznie w Tobie*. Człowiek jest stworzony przez Boga, istnieje i żyje także dla Boga. W świetle tej nauki łatwo rozpoznać, jak groźne są błędy szerzone obecnie w świecie przeczące istnieniu duszy nieśmiertelnej, a nawet godności ludzkiej. Kiedy pycha ludzka odrzuca Boga, aby rzekomo, wywyższać człowieka, tak naprawdę zawsze go poniża i zniewala. I dlatego w obecnych czasach trzeba nam, chrześcijanom, jaśniej niż kiedykolwiek zrozumieć zasady naszej wiary dotyczące człowieka i bardziej niż kiedykolwiek trwać przy nich. Chrześcijanin powinien znać swą wiarę, gdyż jedynie ona może zapewnić poszanowanie godności i praw człowieka, uchronić go od upodlenia, poniżenia, katuszy i unicestwienia. Zapominanie o swojej wierze, nie tylko dawniej, ale i teraz owocuje straszliwymi skutkami budowania świata bez Boga, czego jesteśmy świadkami. Założycielem i twórcą chrześcijaństwa jest sam Bóg, a nauka chrześcijańska pochodzi od Niego. Tej nauki nie potrafi zgubić żadna materialistyczna, ateistyczna czy też pogańska siła. Podobnie jak On jest zawsze Zwycięski, tak i z walki z duchem ciemności Jego nauka wyjdzie zwycięsko, aby nieść człowiekowi prawdziwą miłość, poszanowanie i wolność. *Nie żałujmy więc czasu, trudu, starań, wydatków, aby ratować dusze, dla których Chrystus Pan, Dobry nasz Pasterz, Krwi Swej Najświętszej nie oszczędził* – wzywa Matka Założycielka. Za Jej świetlanym przykładem zanurzajmy współczesny świat pełen pożogi wojennej, naszą Ojczyznę, rodziny i siebie samych w Najświętszym Sercu Pana Jezusa, które jest naszym jedynym ratunkiem i ukojeniem.

W obecnym Roku Pańskim 2022 mija 25 lat, gdy św. Jan Paweł II, nasz umiłowany Papież Polak podczas swej Pielgrzymki do naszej Ojczyzny, w Zakopanem pod Wielką Krokwią ogłosił Matkę Marię Karłowską, Założycielkę Zgromadzenia Sióstr Pasterek BŁOGOSŁAWIONĄ... Stąd w dniach 4-6 czerwca br. w Domu Generalnym Sióstr Pasterek w Jabłonowie Pomorskim uroczycie świętujemy ten niezwykle srebrny Jubileusz. Jakże aktualne są słowa Inwokacji napisane z okazji Beatyfikacji naszej Matki: *Błogosławiona Mario Pasterko, szukająca zabłąkanych owiec Chrystusa, módl się za tymi, co odeszli, módl się za tymi, co wracają, módl się za nami wszystkimi do Boskiego Dobrego Pasterza* - abyśmy nie tylko sami nie zagubili się w życiu, ale i dopomogli innym odnaleźć miłość Bożą w Najświętszym Sercu Pana naszego Jezusa Chrystusa.

Opracowała s. Rafaela Olszowa CSDP